

De KLEINE MANTELMEEUW voor het eerst broedend in de
Amsterdamse Waterleidingduinen in 1972.

In het jaarverslag van de A. W. duinen over 1969 moest ik in een vergelijkend overzicht met andere duinterreinen spijtig konstaten dat de Kleine Mantelmeeuw nog in ons gebied ontbrak. Ondanks vele waarnemingen van deze soort en ondanks gekoncentreerde aandacht van verschillende vogelaars was dat ook daarna in 1970 en 1971 zo gebleven.

Het is dan ook begrijpelijk dat bij een waarneming op 24 mei 1972 in het infiltratiegebied niet direkt aan een broedgeval werd gedacht. Er werd één vogel gesignaleerd die, hoewel niet alarmerend, toch op een nogal opvallende manier aan een bepaald terreingedeelte vasthield. De vogel vloog herhaaldelijk "argwanend" boven mij rond en daalde steeds op vrij korte afstand.

Toen ik mij over een grote afstand verwijderd had, kwam een tweede exemplaar zich bij de eerste voegen. Er vonden bij deze ontmoeting enige, van de meeuwen bekende, ceremoniën plaats en even later volgde een al dan niet gelukte kopulatie.

Een en ander was voldoende aanleiding om het bewuste stuk drie dagen later opnieuw te bezoeken. Reeds op grote afstand werden de beide vogels op precies hetzelfde punt gezien. Een der vogels stond op een duintopje, de ander zat in een kleine vallei op de grond, op een punt waar even later een nest met twee verse eieren werd gevonden.

Een dag later op 28 mei, had het paar ook het derde ei. In kleur en vlekking onderscheidde ze zich niet van de opzichzelf al erg variabele Zilvermeeuwen-eieren, evenmin in afmeting en vers-gewichten, die hieronder volgen.

1e ei: 6,85 x 4,80 cm. gewicht 81,9 gram.

2e ei: 7,03 x 4,70 cm. gewicht 79,7 gram.

3e ei: 6,58 x 4,73 cm. gewicht 78,4 gram.

Het teruglopen van het gewicht in de volgorde van leggen werd o. a. al door de Deense onderzoeker Paludan bij meeuwen vastgesteld en hier opnieuw bevestigd.

Bij waarneming op korte afstand ontdekte H. Vader later dat een der partners geringd was, maar de herkomst van het dier was niet te achterhalen.

Omstreeks 22 juni moeten de jongen geboren zijn. Op 25 juni werden ze door H. Vader geringd. Alle drie groeiden ze voorspoedig op en ze werden nog in Augustus met een alarmerende oude vogel waargenomen, toen ze al vliegvlug waren.

Op korte en middellange afstand was aan de beide oude vogels duidelijk te zien dat de zwarte vleugelspitsen zeer donker tegen de donkergrijze mantel en rug afstaken. Wij hadden hier dus te doen met de Britse ondersoort van de Kleine Mantelmeeuw.

Wij hopen dat deze interessante soort, die bijv. in de Wassenaarse duinen al vrij talrijk is, zich hier nu ook blijvend zal vestigen.

J. Walters.

=O=O=O=O=O=O=O=O=O=O=O=O=O=O=O=O=O=O=O=